

2. Конституція України: Закон України від 28.06.1996 р. № 254к/96 (зі змін. і доп.). *Відомості Верховної Ради України*. 2019, № 38, ст. 160.
3. Моргун В. В. Конституційно-правові основи місцевого самоврядування в Україні. *Сучасні проблеми правового, економічного та соціального розвитку держави*. 2018. С. 65-66.
4. Бельська Т. В. Удосконалення основних форм суспільно-владних взаємодій в умовах сучасних глобальних тенденцій. *Вісник Національної академії державного управління при Президентові України. Серія: Державне управління*. 2017. № 1. С. 123-130.

ORLOVA Olena Oleksandrivna,

Associate Professor of the Department of Legal Disciplines

Dnipropetrovsk State

University of Internal Affairs,

PhD of Law Sciences, Associate Professor

KRAVCHUTA Daryna Andriivna,

student of the

Dnipropetrovsk State

University of Internal Affairs

FEATURES OF THE PROTECTION OF THE RIGHTS AND INTERESTS OF PERSONS, VIOLATED BY PUBLIC AUTHORITIES AND THEIR OFFICIALS

The Constitution of Ukraine as the Basic Law of society and the state guarantees the right to protect the rights and interests of any person. Analyzing the scientific literature, in recent years there has been a growing trend of violations of the rights and interests of individuals directly by state authorities and their officials. This indicates insufficient regulation of legislative norms for the protection of the rights and interests of individuals.

The protection of the rights, freedoms and legitimate interests of private individuals as the mission of the existence of administrative justice, as a subject of research, is reflected in the works of many scientists, among them: V. Averyanov, O. Bandurka, O. Bacherikov, V. Bevzenko, V. Galunko, L. Hlushchenko, O. Dubenko, A. Ivanyshchuk, V. Kravchuk, O. Kuzmenko, O. Mishchenko, S. Potapenko, A. Rudenko, Ya. Ryabchenko, M. Soroka, S. Stetsenko, O. Umnova, E. Shved, N. Shevtsova, O. Yatsun and others. However, given the degree of importance of protecting the rights, freedoms and legitimate interests of private individuals, this mission of administrative justice requires modern scientific challenges [1, p. 531].

The rights of citizens in Ukraine are recognized and protected by law and are guaranteed by state authorities at all levels. This is the characteristic feature of the rule of law. Attributing the state to the legal state means, on the one hand, recognition of the rights and freedoms of man and citizen as the highest value in this state, and on the other hand, observance of legality as the main principle of organization and activity of the state apparatus and its officials. The combination of these basic principles of the rule of law determines the sustainable development

and provision of all, without exception, the rights and freedoms of a person and a citizen. Human rights determine the minimum conditions for the preservation of human dignity and life, are a universal category that represents a person's ability to use elementary, most important benefits and conditions for a safe, free existence of an individual in society. The rights and freedoms of a person and a citizen are ensured in various ways, including through the performance by the state power and its authorized representatives of the duties assigned to them by law. Thus, the level of observance of the rights of citizens in the state reflects the extent to which this state fulfills the tasks assigned to it and how it copes with the functions, the implementation of which is included in the scope of these tasks [2, p. 28-33].

Protection of the rights and interests of citizens in relations with authorities must meet international legal standards. Administrative justice should contribute to the strengthening of law and order, the protection of the rights and freedoms of citizens and the legitimate interests of enterprises, institutions, and organizations, regardless of the forms of ownership. Through implementation, protection and protection of human rights lies the way to the real integration of Ukraine into the world community, not the least of which is the role of administrative and legal protection [3, p. 108-116].

As a result of the formation of human rights, seeking their recognition, and sometimes fighting for them as a natural consequence of this process, many means of protection and guarantees of human rights have crystallized. Over time, many of them began to be recognized as independent rights [4, p. 72].

One of these rights is the right of a person to challenge any actions or inactions of entities that violate his rights, including public authorities. The existence of this right necessitates the provision of procedures in the state that ensure the practical realization of a person's right to appeal. Without them, this right will not have an effective way of implementation and will remain purely declarative. The guarantee of the effectiveness of such procedures is their enshrining in the legislation of the country.

The legal certainty of the appeal procedure gives a person the opportunity to use it effectively, which leads to the launch of the control mechanism of the state over the activities of its bodies and their officials. As a result, an effective appeal should either prevent the violation of human rights, or encourage public authorities to restore the violated right. The right to appeal has three components:

- 1) the right to protect one's rights from unlawful interference or restriction;
- 2) the right to demand from the state, public authorities to observe, protect and defend rights;
- 3) the right to apply to the coercive force of the state to protect one's rights from illegal actions (inaction) of public authorities and their officials [4, p. 72].

Therefore, state authorities must comply with the provisions of the law when carrying out their activities. The object of administrative and legal protection, the legal rights, freedoms and interests of individuals are violated. The right of a person to challenge the actions of state authorities and their officials is constantly developing in accordance with the practice of the European Court of Human Rights. Therefore, it is advisable to pay attention to the foreign practice of regulating similar issues.

References:

1. Вовк П. В. Захист прав, свобод та законних інтересів приватних осіб як місія існування адміністративного судочинства. *Порівняльно-аналітичне право*. 2019. № 6. С. 530-532.
 2. Гамалій О. Л. Права громадян як об'єкт адміністративно-правового захисту органами державної влади. *Право і Безпека*. 2014. № 1. С. 28-33.
 3. Нечипорук Ю. М. Окремі питання адміністративно-правового захисту прав людини в Україні. *Правове регулювання економіки*. 2012. № 11-12. С. 108-116.
- Цельєв О. В. Право на оскарження рішень органів публічної влади та їхніх посадових осіб як складова верховенства права. *Наукові записки НаУКМА. Юридичні науки*. 2017. Т. 200. С. 72-79.

ОРЛОВА Олена Олександрівна,
доцент кафедри загальноправових дисциплін
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ
кандидат юридичних наук, доцент
ФЕДОРЧЕНКО Марія Вікторівна,
здобувач вищої освіти
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

МЕТОДИКА СКЛАДАННЯ ПРОЦЕСУАЛЬНИХ АКТІВ-ДОКУМЕНТІВ

Кодекс адміністративного судочинства України закріпив новий інститут адміністративного судового провадження – адміністративне позовне провадження, що потребує опрацювання питання змісту, форми кожного з процесуальних актів-документів з певних адміністративних справ.

Процесуальні акти-документи в адміністративному судочинстві являє собою систему офіційних актів, що закріплюють в собі процесуальні дії суду та інших учасників судового процесу на кожному його етапі, приймаються вони з дотриманням певної обов'язкової процесуальної форми, змісту та мають на меті захист прав, інтересів і свобод фізичних осіб, юридичних осіб у сфері публічно-правових відносин від порушень владних управлінських функцій з боку органів державної влади, органів місцевого самоврядування, їх службових та посадових осіб та інших суб'єктів.

Вимоги щодо складання процесуальних актів-документів поділяються на загальні та особливі. Вимоги, що притаманні усім актам-документам, навіть якщо вони не мають юридичного значення і є загальними. До них можна віднести:

1. Відображення у акті-документі дійсності та розумної діяльності людини через фіксування інформації;